

SM i Bilorientering

Rasbo MK arrangerade Bil-O tävlingen Villospåret VII i trakterna kring Järlåsa i Uppland. Villospåret VII är den första SM deltävlingen då Nora:s SM deltävling blev flyttad på grund av ogynnsamma väderförhållanden.

Starten gick av stapeln i Järlåsa byggdegård lördagen den 9:e maj kl. 19.30. Banläggare var Sölve Eklund och Lars-Erik Lindell. Herrarna Eklund och Lindell hade knåpat ihop en bana som bestod av 6 orienteringssträckor med en och annan klurighet insmugen. Totala banlängden var 95 km varav 60 km orienteringssträckor och 150 nummerade kontroller i ordning.

27 st startande ekipage hade hittat till start för att mäta sina krafter i en nattlig duell.

En hjärnornas kamp att på snabbast tid lösa banläggarnas klurigheter.

Djursholm Motorklubb var representerade i tre av de startande ekipagen.

Janne Hellenberg, Djursholms MK / Anders Palm, Bromma MS (A), Bo Haraldsson, SMK Söderhamn / Hans Sylvan, Djursholms MK (B) och Thomas Lagman, Mellansjö MK / Katarina Rönnö, Djursholms MK (C). De var flera år sedan vi hade tre klubb ekipage representerade i samma tävling och på samma bana. I år har vi fixat ett KM i Bil-O.

Jag (undertecknad) satte min fot på Bil-O:s tävlingsarena för första gången på sju år.

2002 var senaste gången jag tävlade. I februari löste jag ut min vilande licens med tanke på att åka några nybörjar tävlingar för att nöta bort ringrosten.

Men det blir inte alltid som man tänkt sig!

I april åkte jag ner till Strängnäs för att titta på en tävling och samtidigt leta reda på en förare som kunde lotsa runt mig bland vägrätningar och skyltplock i Bil-O skogarna.

Två veckor senare visade det sig att jag hade fått napp. Thomas Lagman från Mellansjö MK hade huggit på den krok som jag hade lagt ut. Han hörde av sig och frågade om vi skulle åka SBOK:s nybörjar tävling som också startade i Strängnäs. Tyvärr hade jag varit magsjuk och kände mig inte tillräckligt kry för att orka skumpa runt på Bil-O vägarna. Så jag valde att stanna hemma och vila upp mig och bli frisk. Skulle kunna vara reserv-kartis under Rasbos SM tävling var mitt förslag. Jag tänkte att vi kunde ju alltid harva runt på korta banan.

Fel tänkt, kom det att visa sig!

Thomas ringde och berättade att han hade anmält oss till SM.

- Till korta bana undrade jag? Nej! Det finns bara en bana och den är lång.

Oj, hur skulle det här gå, en comeback på ett SM, långa banan. Hjälp!!

Fjärilarna i magen flaxade med trippla vingslags-hastigheten och Ågren knackade mig på axeln. Jösses vad har jag givit mig in på. Tänk om jag läser bort mig och vi åker vilse i Upplandsskogarna....

Med ordspråket: "Har man tagit fan i båten får man ro honom i land" kastade jag mig in i galenskapen.

På själva tävlingsdagen var jag lugn som en filbunke. Fjärilarna i magen hade tappat vingarna av allt flaxande och låg stilla som i dvala och Ågren låste jag in i garderoben innan jag gick hemifrån.

Första sträckan var en transportsträcka. Lagom mjukstart innan de gamla kunskaperna i Bilorienteringens ädla konst sattes på prov. Den första O-sträckan var som en slags uppvärmning för mig. Den var gjord som en mix av allt som vi skulle råka ut för senare under banan. Det var vägrätningar, plansnurrar, skyltplock och IK- tavlor.

På den andra sträckan hade jag blivit så varm i kläderna att jag lyckades tvåla till ett C-ekipage, ett B-ekipage och tro det eller ej även ett A-ekipage. Kan fortfarande inte fatta hur det gick till! Efter uppgång kommer fall.

Tredje sträckan hade vi botten notering igen. Vid det här laget hade tröttheten kommit smygande. Jag slarvade och drog på oss transportprick. Det var bara 4 minuter så det gjorde inget i det stora hela. Den abonnerade sista platsen var aldrig hotad. Men det känns så onödigt att åka fel trots att man har ett transportbesked. Med det lilla missödet i bagaget fortsatte vi i samma glada anda att plocka tavlor efter utstakad väg. Vi fick inte med oss alla tavlorna men vad gjorde det. Vi kom i mål inom respit-tiden och med humöret på topp. Bilen var hel och jag hade inte blivit åksjuk under hela tävlingen.

Det var inte alla som kom i mål, två ekipage bröt tävlingen.

Vinnare i tävlingen var Hans-Erik Haraldsson / Mikael Andersson 27,41 prick.

Två kom Kenneth Lannermo / Ulf Andersson 32,19 prick och tredje platsen gick till Jari Ojanperä / Riku Rousku 44,33 prick.

Janne Hellenberg / Anders Palm 13:e plats, Bo Haraldsson / Hans Sylvan 17:e plats och Thomas Lagman / Katarina Rönnö 25:e plats.

Katarina Rönnö